

پرستاری در اسلام

پرستاری، به معنای کمک به رفع نیازهای جسمی و روانی بیمار است و در کشورهای غربی پس از کارهای پرستاری فردی به نام فلورانس نایشنگل آغاز می‌گردد، و قدمتی به طول چند صد سال دارد.

پرستاری، به معنای کمک به رفع نیازهای جسمی و روانی بیمار است و در کشورهای غربی پس از کارهای پرستاری فردی به نام فلورانس نایشنگل آغاز می‌گردد، و قدمتی به طول چند صد سال دارد.

در اسلام پرستاری از شروع جنگ و زنی‌ها؛ اولیه در صدر اسلام در میادین جنگ و زنی‌ها شروع و زنی‌ها؛ گردیده و تاریخ هزار ساله دارد.

در بعضی روایات، از پرستاری پیامبرانی نام و زنی‌ها؛ برده شده که قبل از ظهور اسلام و زنی‌ها؛ می‌زیسته و زنی‌ها؛ اند. امام صادق و زنی‌ها؛ علیه السلام:

«المؤمن في تبارهم و تراحمهم و تعاطفهم و كمثل الجسد اذا اشتكى تداعى له سائرهم بالسهر و الحمى» (1 و زنی‌ها؛)

مؤمنان در احسان و نیکی به یکدیگر و مهرورزیدن و مهربانی به هم، مانند پیکری و زنی‌ها؛ هستند که هرگاه عضوی از آن به درد آید، اعضای دیگر نیز به بی و زنی‌ها؛ خوابی و تب با او همدردی می‌کنند.

در جامعه اسلامی، افراد نسبت و زنی‌ها؛ به یکدیگر نباید و نمی‌توانند بی و زنی‌ها؛ تفاوت باشند، و پایه و اساس زندگی بر محبت و رسیدگی به یکدیگر می‌باشد، به خصوص نسبت و زنی‌ها؛ به سالمندان یا بیماران این تعهد و احسان باید صورت پذیرد.

پرستاری از دیدگاه ائمه و زنی‌ها؛ علیهم السلام در موقعیت و زنی‌ها؛ های متفاوت پیامبر و ائمه و زنی‌ها؛ گرامی و زنی‌ها؛ علیهم السلام رهنمودهای فراوانی در این امر ارائه فرموده و زنی‌ها؛ اند. از جمله سخنانی که و زنی‌ها؛ پیامبر صلی الله علیه و آله در آخرین روزهای عمر بابرکتشان در مسجد مدینه فرمودند: چنین و زنی‌ها؛ است: «من قام علی مریض یوما و لیلۃ بعثه و زنی‌ها؛ الله مع ابراهیم الخلیل و زنی‌ها؛ علیه السلام فجاز علی و زنی‌ها؛ الصراط کالبرق اللماع و من سعی لمریض و زنی‌ها؛ فی حاجة فقصاها خرج من ذنوبه کیوم و زنی‌ها؛ ولدتہ امه» (2 و زنی‌ها؛)

کسی که یک روز و یک شب پرستاری و زنی‌ها؛ بیماری را به عهده بگیرد، خداوند او را با ابراهیم خلیل و زنی‌ها؛ علیه السلام محشور می‌کند، پس هم و زنی‌ها؛ چون درخشش برقی از صراط عبور می‌کند و کسی که در برطرف کردن نیازهای مریض و زنی‌ها؛ تلاش کند و نیاز او را برآورد، همانند روزی که و زنی‌ها؛ از مادر متولد شده است از گناهانش پاک و زنی‌ها؛ می‌گردد.

این رهنمودها نشانگر اهمیت رسول و زنی‌ها؛ گرامی و زنی‌ها؛ صلی الله علیه و آله بر پرستاری بوده و تاکید ایشان را بر همیاری در جامعه نشان می‌دهد.

امام صادق و زنی‌ها؛ علیه السلام عن رسول الله و زنی‌ها؛ صلی الله علیه و آله: «من و زنی‌ها؛ سعی لمریض فی حاجة قضاها اولم یقضها خرج من ذنوبه کیوم ولدتہ امه...» (3 و زنی‌ها؛)

کسی که برای برآوردن نیاز بیماری تلاش و زنی‌ها؛ کند، خواه نیاز او برآورده شود یا نه همانند روزی که از مادر متولد شده است از گناهان پاک و زنی‌ها؛ می‌گردد.

علاوه بر اهمیت موضوع تاکید بر عمل و زنی‌ها؛ انجام شده توسط پرستار دارد که مهم نیست و زنی‌ها؛ و عمل است و زنی‌ها؛ حال خواه منجر به نتیجه دلخواه و زنی‌ها؛ گردد یا خیر، و شرط پاداش پرستار را منوط به و زنی‌ها؛ بهبودی نیاروده و با ایجاد انگیزه بسیار راسخ و زنی‌ها؛ در این امر به پرستاری تشویق می‌فرمایند.

یوسف و زنی‌ها؛ علیه السلام یکی از پیامبران که نسبت پرستاری به اوداده شده حضرت یوسف و زنی‌ها؛ علیه السلام می‌باشد، علامه و زنی‌ها؛ مجلسی در کتاب بحار الانوار آورده و زنی‌ها؛ اند: (4)

امام صادق و زنی‌ها؛ علیه السلام: یکی از عواملی که موجب و زنی‌ها؛ شد حضرت یوسف و زنی‌ها؛ علیه السلام را فردی نیکوکار بدانند، این بود که در زندان به امر بیماران و پرستاری از آنان اهتمام می‌روزید و از آنان و زنی‌ها؛ مراقبت می‌نمود.

با استناد به این حدیث می‌توان بر ارزش و تکریم پرستاری پی و زنی‌ها؛ برد. امام صادق و زنی‌ها؛ علیه السلام یکی و زنی‌ها؛ از عوامل رشد و تعالی حضرت یوسف و زنی‌ها؛ علیه السلام را در مراقبت از بیماران ذکر نموده است.

پیامبر صلی الله علیه و آله حضرت علی و زنی‌ها؛ علیه السلام، گوشه و زنی‌ها؛ ای از پرستاری و زنی‌ها؛ پیامبر گرامی و زنی‌ها؛ صلی الله علیه و آله را در شبی که وجود مبارک و زنی‌ها؛ ایشان مبتلا به تب بوده یادآوری و زنی‌ها؛ می‌نمایند. (5)

بدایت، بستاری در تاریخ صدر اسلام دیده می‌شود که پیامبر صلی الله علیه وآله همواره گروهی از زنان را همراه خود به جنگها، جهت پرستاری و مداوای مجروحین می‌برد است و نمونه‌های فراوانی دیده شده، که پیامبر صلی الله علیه وآله پاداش‌های مادی و به آنان عطا می‌فرموده: در بحار الانوار آمده است: رسول خدا صلی الله علیه وآله: گروهی از زنان را با خود به جنگ می‌برد، تا به مداوای مجروحان بپردازند و از انفال به آنان می‌بخشید. (15؛ (raquo; عن الصادق علیه السلام عن آبائه قال: رسول الله ورسوله؛ صلی الله علیه وآله من سعی لمریض فی حاجة، فضاهاو لم یقضها، خرج من ذنوبه کیوم ولدته و امه. (16؛ (raquo; پیامبر خدا صلی الله علیه وآله فرمودند: کسی که برای رفع نیازهای بیماری تلاش کند خواه آن نیاز برآورده شود یا نشود، همانند روزی که از مادر متولد شده است از گناهان پاک می‌گردد.

امام خمینه، قدس سره و بستاری این شغل پرستاری از شغل‌های بسیار شریفی است، که اگر چنانچه انسان با وظایف و انسانی و شرعی خودش بکند، این یک عبادتی است که در فراز عبادت‌های درجه اول است.... پرستاری از بیمار امر بسیار مشکلی است. لکن خیلی ارزشمند است. اگر انسان بایک بیمار به طور محبت، به طور برادری، به طور خواهری، مراعات احوال او را بکند و این برای انجام یک وظیفه انسانی - الهی باشد از عبادات بسیار، ارزشمند است. (17؛ (raquo;

... بیماران احتیاج دارند به محبت، بیش از آن که احتیاج به دوا دارند، یک مریضی که از خانه و اش آمده است در بیمارستان، این مریض خودش را مثل این که یک غریب می‌داند، اگر چنانچه این پرستارها با او ملایمت، با رفتار انسانی، با محبت، مثل برادر و خواهر با او رفتار کنند، این حس غربت از او منفصل می‌شود و آرامش برایش حاصل می‌شود و این آرامش روحی در بهبود او کمک می‌کند. (18؛ (raquo; پی نوشت:

- 1 - بحار الانوار، ج 74، ص 274.
- 2 - همان، ج 76، ص 368.
- 3 - همان، ج 81، ص 217.
- 4 - همان، ج 12، ص 230.
- 5 - همان، ج 43، ص 173.
- 6 - همان، ص 211.
- 7 - مغازی، ج 1، ص 249.
- 8 - بحار الانوار، ج 43، ص 173.
- 9 - ارشاد، شیخ مفید، ج 45، ص 1.
- 10 - سیره ابن هشام، ج 2، ص 250.
- 11 - مغازی، ج 1، ص 270.
- 12 - بحار الانوار، ج 41، ص 3.
- 13 - همان، ج 75، ص 21.
- 14 - همان، ج 81، ص 225.
- 15 - همان، ج 16، ص 184.
- 16 - همان، ج 81، ص 217.
- 17 - صحیفه نور، ج 12، ص 81.
- 18 - همان، ص 82.

منابع مقاله:

1 - نگرشی اسلامی به فرهنگ پرستاری، اکبر اسدی.

2 - نقش زنان در تاریخ عاشره، دکتر علی، قائم، نویسنده: سودابه بیوس منبع: سایت حوزه

علی علیه السلام: شبی تب وجودم را فراگرفت و خواب را از من ربود. بدین جهت رسول خدا صلی الله علیه وآله تا صبح نیز بیدار بود و شب را بین من و نماز تقسیم می‌کرد. پس از نماز نزد من می‌آمد و جویای حال من می‌شد و با نگاه کردن به من از وضعیت و بیماری من اطلاع می‌یافت و شیوه پیامبر صلی الله علیه وآله تا طلوع صبح این چنین بود. پس از آن که حضرت با اصحاب نماز گذاردند در حق من دعا کردند که خدایا! علی را شفا ده و سلامتی بخش که به خاطر بیماری من تا صبح نخوابیدم.

بانگاهی به عاشورا می‌بینیم مجروحان جنگی از خود برجای گذاشته است که قابل درمان نمی‌باشند که راهی برای ادامه حیات پیدا کنند، بلکه مجروحانی می‌باشند که فاصله کمتر

از یک ساعت جان داده و به ZWNJ& شهادت نایل می ZWNJ& آمدند، ولی زنان در همین ZWNJ& فرصت محدود در کنار زخمیان می ZWNJ& ماندند، خون از سر و روی ZWNJ& شان پاک می ZWNJ& کردند، دلداریشان می ZWNJ& دادند. در این میانه حضرت زینب ZWNJ& علیها السلام مسئولیتی ZWNJ& بسیار گرانبارتر از دیگر زنان داشت، علاوه ZWNJ& بر پرستاری روحی و جسمی از امام سجاد علیه السلام ZWNJ& که در معرض خطر مستقیم دشمنان قرار داشتند به امور رسیدگی زنان عزیز از دست ZWNJ& داده، غارت شده می ZWNJ& پرداختند، از جانب دیگر سخنان و برخورد کوبنده ZWNJ& اش با خصم در جریان انتقال کاروان از کربلا تا کوفه را به ZWNJ& عهده داشته، با بررسی جریانات واقع شده ZWNJ& در می ZWNJ& یابیم که پرستار به معنای واقعی در این ZWNJ& برهه صورت گرفته است. علاوه بر کمک به التیام زخمهای جسمی، برآلام و دردهای روحی ایشان با سرافرازی و قدمهای استوار مرحم می ZWNJ& نهاد و کاروان را به ZWNJ& پیش می ZWNJ& برد، نمونه این گونه پرستاری را نه ZWNJ& تنها در اسلام، بلکه در جهان نیز آن از هم از زنی که خود برادر، پسران، ... را از دست داده ZWNJ& مشاهده نگردیده است.